

Події Другої світової війни були більш трагічними для Бережанського «Сокола». Під час перших німецьких бомбардувань в червні-липні 1941 року будівля була дуже пошкоджена, збереглась на рівні стін і карнизів. Оскільки неподалік знаходилися військові казарми, офіцерський клуб, штаб 51 піхотного полку та інші стратегічно важливі об'єкти, що першими потрапляють під ворожий обстріл, бомбардували саме цей район. А в подальшій планувальній структурі «радянських» Бережан будівля нову адміністрацію не зацікавила і її залишки були повністю розібрані в післявоєнний час, а на її місці сьогодні бачимо чотириповерховий житловий будинок [4].

Висновок. На жаль, причин руйнації будівлі Бережанського повітового гімнастичного товариства «Сокіл», було предостатньо. На сьогодні ми можемо захоплюватись цією архітектурною величчю лише через світлини минулого, оскільки мова про відновлення «Будинку Сокола» не йде.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бережани, Бережани...: історико-краєзнавчі нариси: у 2 кн. / [ред.-упоряд. І. Мельник та ін.]. – Тернопіль: Джура, 2015. – 239 с. – кн.1.
2. Бережанська гімназія. Сторінки історії. Ювілейна книга / [ред.-упоряд. Н. Волинець]. – Тернопіль: Джура, 2007. – 342 с.
3. Папенко Є. Заснування та напрями діяльності молодіжного товариства «Сокіл» у Львові наприкінці XIX – початку XX ст. // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія. – 2015. – Вип. 3. – С. 35-39
4. Жайвір: літературно-мистецький, історико-краєзнавчий альманах. –Бережани. – №1(84). – 2004 – С. 9
5. Brzeżany : jednodniówka akademicka 1927 : inauguracyjne wydawnictwo Polskiego Akademickiego Koła Brzeżańczyków we Lwowie. – 1927.
6. Witold Goliński, «Brzeżany na starej pocztówce»: Kluczbork. – 2006.

Легеза І.

Науковий керівник – доц.Нетриб'як М. М.

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ АРХІТЕКТУРИ ТА МІСТОБУДУВАННЯ В УКРАЇНІ

У статті представлені основні проблеми, що постають перед архітекторами України за останні роки після індустріалізації будівництва у містобудуванні житлових та громадських споруд.

Мета роботи - аналіз та розвиток сучасної архітектури та містобудування в Україні.

Предметом дослідження є існуючі та спроектовані об'єкти будівництва.

Актуальність дослідження полягає у тому, що в усі історичні періоди проблема організації відкритих міських просторів не втрачала своєї важливості. Вже з появою давніх поселень існувала необхідність в організаціях, які слугували місцем громадського призначення. В кінці 90-х років в пострадянських державах почався сучасний етап розвитку архітектури. Перш за все за рахунок нових матеріалів, конструкції та зовсім інших типів споруд, які зробили архітектуру більш сучасною. Різноманітні зміни в промисловості та системах зв'язку, транспортних засобах поставили задачу перед архітекторами вирішення проблеми більш сучасного та комфортного будівництва. Ці проблеми суттєво вплинули на стан та розвиток вітчизняної архітектури: недосконалість нормативної бази, повне знищення науково - творчої діяльності.

Єдиного домінуючого стилю в сучасній забудові немає. В цілому нове будівництво еkleктичне з поєднанням декількох течій. В українських архітекторів все частіше зустрічаються прояви хай - теку та постмодерну як в процесі розвитку світової архітектури. На ринку відносини різко активізується ділова діяльність в містах, яка веде до престижу потреб пристосування міського середовища до бізнесових вимог та функцій. Задоволення потреб у комфортабельних площах, наближених до центрів міст, почало проявлятися шляхом підвищень поверховості існуючих будинків додатковими поверхами, знесенням і заміною малоповерхових будинків - багатопверховими з ущільненням існуючої забудови, формування новітніх споруд на територіях, які передбачалися для рекреаційних або побутових потреб. [1, с.56-92].

Процес відбувається стихійно з позиції отримання максимальних прибутків без урахування негативних наслідків, які швидко проявляються у:

- втраті неповторного гармонійно сформованого силуету міст й особливостей міського середовища, що пов'язано з незворотною втратою історико- архітектурної спадщини;
- зміні функціонально - типологічної і соціальної структури життєвого середовища центрів міст;
- ускладнення автотранспортного забезпечення центру міста та влаштування місць для паркування;
- перевантаження мережі комунікацій, які ускладнюють вирішення інженерного забезпечення існуючої забудови і новобудов теплом.

Дані проблеми почали проявлятися при реконструкції житлового середовища у прилеглих центральних районах, що призводить до стихійно-некерованого формування об'ємно - просторової структури міст.

Основною проблемою сьогодення в розвитку архітектури – це відсутність ясних понять розвитку міст в цілому. В даний час забудова «точкова», яка суттєво погіршує естетику міста, умов проживання та ведення бізнесу [2, с.321-375].

Мова сучасної архітектури громадських споруд стає більш глобальною, плюралістичною за творчим спрямуванням, але водночас значущу роль відіграють нові творчі пошуки прогресивних напрямів, прийомів та принципів вирішень форми та зміст. Завдання сучасної української архітектури – різноманітність у проявах сучасної естетики, пошук авторської архітектурної своєрідності з урахування існуючого історико-культурного середовища. Архітектура стає високотехнологічною та широко використовуються високоякісні ефективні матеріали. Які дозволяють створити форми в яких поєднується індивідуальність. Можна зазначити, що скляна архітектура переживає новий період. Приділяється увага світлу та емоційному впливу матеріалу і формам споруди. З розвитком архітектури високих технологій створюють «інтелектуальні», «екологічні» будинки. Результатом цього стає будівництво без обмежень – це надвисотні хмарочоси XXI ст [3, с.22].

У будовах нового стильового спрямування вдало використовуються нові конструктивні та художньо-пластичні можливості: готель «Хрещатик», арх. Л.Філенко; діловий комплекс «Зовнішекспосервіс», арх. О. Донець та інші. Найбільш ефектних архітектурних споруд є банк на Госпітальній вулиці в Києві: маса гострих кутів додекафонія вікон, динамічний фасад, бруталність цоколю з цегли – все це показує прояв модернізму з елементами конструктивізму [4].

Значною подією є реконструкція та оновлення майдану Незалежності в Києві, бо за думкою авторів проекту затвердили архітектурно-художніми символами новий імідж суверенної України. Будівництво нових спортивних арен – стадіон у Сумах, «Донбас Арена». Змінилися технології будівництва, з'явилися досить якісні будівельні матеріали, тому забудовники акцентують увагу на використанні металевих каркасів, монолітному будівництві. У сучасній архітектурі часто зустрічаються витягнуті об'єми з напівкруглими виступами, металевими колонами, дзеркальним горизонтальним зашкленням. Таким є будівля в Києві на вулиці Горького «Укресімбанк» [5, с.98].

Потрібно зазначити, що будівлі стають вищими, яскравішими, різноманітнішими за формою та обробкою. Почався період індивідуалізації архітектури.

Висновки: Українська архітектура знаходиться на сучасному рівні мистецтва, яке динамічно розвивається, зі своїми традиціями, відмінностями і символікою. На даний час перед архітектурою стоїть дуже багато задач – це розроблення нової містобудівної документації для міст України, реконструкцій та забудов історичних центрів, пошук національного стилю в архітектурі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ежов В.И., Ежов С.В., Ежов Д.В.: Архитектура общественных зданий и комплексов /Под об.ред.д-ра архит.,проф.Ежова.-К.: Виставка, 2006. – 380с.
2. Історія української архітектури/Ю.С.Асеев, В. В. Вечерський, О. М. Годованюк та ін.; за ред. В. І. Тимофієнка.-К.: Техніка,2003. – 472с.
3. Репин Ю.Г.Уникальное и ординарное в архитектуре.-К.:Феникс,2007. – 176с.
4. Таранущенко С. Мистецтво Слобожанщини XVII — XVIII ст. - Харків, 1998.
5. Щербаківський В. Архітектура у різних народів і на Україні. - Львів, 1991. – 249с.

Тарка В.

Науковий керівник – доц. Проців Л.Й.

НАУКОВО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ МУЗИКОЛОГІЧНОЇ КОМІСІЇ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА В ЕМІГРАЦІЇ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ

Актуальність. Наприкінці 1940-х - початку 1950-х років українська еліта, наукова та творча інтелігенція, зважаючи на суспільно-політичні події була змушена емігрувати закордон, щоб всупереч різних обставин продовжувати інформаційно-культурну боротьбу за подальший розвиток освіти та мистецтва України. Ще донедавна наукова та творча спадщина представників української діаспори була недоступною для вітчизняних вчених. Саме на початку 90-х років ХХ століття з'являються перші розвідки, в яких досліджуються різні аспекти діяльності представників української діаспори.

Теоретичною основою дослідження стали сучасні наукові праці Л. Обух, монографія Г. Карась, публікації Р. Купчинського, наукові розвідки членів Музикологічної комісії В. Витвицького, З. Лиська, А. Рудницького, І. Соневицького та інших. Проте науково-просвітницька діяльність Музикологічної комісії Наукового Товариства імені Т. Шевченка (НТШ) в еміграції як цілісне явище окремо не розглядалась, що і зумовило вибір теми дослідження. **Мета статті:** висвітлити науково-просвітницьку діяльність членів Музикологічної секції НТШ в Америці у другій половині ХХ століття.

Значний внесок у розвиток вітчизняної музикознавчої думки у другій половині ХХ ст. в Україні та закордоном здійснив Зиновій Лисько. Активна громадська позиція, видавнича діяльність, композиторська творчість, музична обдарованість митця зуміли відкрити для нас талановитого вченого, композитора-новатора, патріота. Зиновій Лисько постає перед нами як педагог по класу композиції, теоретичних дисциплін в Українському педагогічному інституті ім. Драгоманова у Празі (1925-1929), Харківській консерваторії (1930-